

dei. Ellă adună la 70,000 de ómenî, luă numele de Antiochu și se prochiámă rege, coprinse mai multe locuri, și se bătú cu successú în contra armelorú romane. Inse la anulú R. 621 consulele Rupiliú luă locurile principali, Taurómeniu și Enna, în cari se întárisseră servii, prinse pre Eunu și suffocâ revolta. Cea mai mare parte din servii revoltáți periră în bătălie, cei ce mai remaseră, se înfipseră pre cruce.

XV.

Desvoltarea interna.

În acestú spațiú de timpú republica adjunse la cea mai înaltă desvoltare. Patriciatulú și perdusse importantia sa, ne mai avéndú a appera interesse particulare, de cândú plebeii se admiseră la tóte demnitățile statului; dară se născú altú genú de *nobilitate*, întemeiată pre descendinția de la străbuni cari purtasseră demnități curuli (consulatulú, pretura, edilitatea), și acésta propagându se prin familiă, se prefăcú éráși în unú genú de nobilitate de nascere, și începú a considerà potestatea în statú ca proprietate a sa, chiarú așiá precumú făcusseră patricii mai înainte. În oppunere cu acesti nobili sau optimați (*optimates*), familiile acellea cari n'avea persone magistratuali între străbunii lorú, se numiá ignobili sau obscuri, și aceia cari adjungea pentru ántâiași dată la o deminitate curule, se dicea ómenî noui (*homines novi*). Acestorú optimați sau conservatori, se oppunea popularii, ca representați ai mulțimei. Se întellege că numai cei avuți putea se și cástige acéstă nobilitate, fiindú că de la resbellulú I punicú încóce, spesele pentru jocurile celle mari, nu se mai dá din erariú ci de cótră edili, și prin urmare numai ómenî avuți putea se ajungă la edilitate, care eră cellú dintâiú gradú la magastraturele mai înalte.